

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอเสนอหัวข้อตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์
3. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาชุมชน
4. บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
5. สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

1. ความหมายของความคาดหวัง

ได้มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ดังนี้

วงค์จันทร์ จันทร์วงษ์ (2545 : 15) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง ระดับของผลงานหรือสิ่งที่บุคคลคิดว่าจะสามารถกระทำได้ และปรารถนาที่จะเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้

พิมประไพ ดิขวงศ์ (2546 : 6) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า (Expectancy) หมายถึง ความรู้สึกสนุกคิดหรือความคิดเห็นด้วยวิจารณญาณเกี่ยวกับความคาดคะเนหรือการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าควรจะมี ควรจะเป็น ควรจะเกิดขึ้น (Effort) เพิ่มขึ้นจะนำไปสู่ผลงาน (Performance) ที่ดีขึ้น

ภานุมาศ พรหมเผ่า (2546 : 10) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและการคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยสิ่งนั้น ๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์นั้น ๆ จะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัด การคาดการณ์ของแต่ละบุคคลแม้จะเป็น

การให้ต่อสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกันก็อาจจะแตกต่างกันออกไปได้ ทั้งนี้แล้วแต่ภูมิหลังประสบการณ์ความสนใจ และการเห็นคุณค่าความสำเร็จของสิ่งนั้น ๆ

สมยศ นาวิกาน (2547 : 391-392) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง ความเชื่อถือเกี่ยวกับความน่าจะเป็นที่พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะก่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ ความมากน้อยของความเชื่อ จะอยู่ภายในช่วงระหว่าง 0 (ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งเลย) และ 1 (มีความแน่ใจว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจะก่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ)

เฮนรี เอ เมอร์เรย์ (Henry A. Murray, 1985 ; อ้างถึงในวนิดา วรณเจริญ, 2540 : 20) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง ระดับผลงานที่บุคคลกำหนดหรือคาดหวังว่าจะทำได้ และความคาดหวังนั้นเป็นระดับที่บุคคลปรารถนาจะไปให้ถึง เป้าหมายที่กำหนดไว้ในการทำงานแต่ละครั้ง

กล่าวโดยสรุป ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็น ด้วยวิจรรณญาณเกี่ยวกับความคาดคะเน หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าควรจะมี ควรจะเป็น ควรจะเกิดขึ้น อันจะนำไปสู่ผลงานที่ดีขึ้น

2. เป้าหมายของความคาดหวัง

ได้มีนักวิชาการ ได้กล่าวถึงเป้าหมายของความคาดหวังไว้ดังนี้
 สุภักฎาณี สุขสำราญ (2545 : 16) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของความคาดหวังว่าเป็นการที่จิตใจของมนุษย์เรานั้น โดยธรรมชาติจะถูกกระตุ้นโดยเป้าหมายให้ต้องแสดงพฤติกรรมตามเป้าหมายและความตั้งใจของตนเพื่อนำมาสู่การบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จ เนื่องจากมี 1) มีความรู้สึกผูกพันตนเอง กับเป้าหมายของการปฏิบัติงานที่ตั้งเอาไว้และตนเองมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าด้วย จึงยืนยันชัดที่จะกระทำจนบรรลุผลสำเร็จ 2) เป้าหมายที่มีความยากจะจูงใจให้คนทำงานได้ผลงานดีกว่าเป้าหมายง่าย 3) เป้าหมายที่มีความเฉพาะเจาะจงย่อมจูงใจให้ทำมากกว่าเป้าหมายที่ไม่ชัดเจน และ 4) สิ่งจูงใจให้ทำงานจะไม่มี ความหมายต่อเป้าหมายหากไม่ได้ผูกพันสิ่งจูงใจไว้กับเป้าหมาย

อำเภอ จันทร์เงิน (2545 : 12-13) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของความคาดหวังว่า บุคคลมีความต้องการและมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องพยายามกระทำ การด้วยวิถีวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการ

ตอบสนองตามที่ตั้งความหวังไว้นั้น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจและขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปอีกเรื่อย ๆ

พัทธนรินทร์ คำภิชัย (2548 : 21) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นความเชื่อของมนุษย์ที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคนที่ตั้งใจทำอะไรแล้วจะมีความคาดหวังว่าคงได้รับผลตอบแทนอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทำนายไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจที่จะนำไปสู่ความภาคภูมิใจของตนเองตามความสามารถที่มีอยู่ของบุคคลนั้น ๆ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับภาระและกลยุทธ์ในการใช้สติปัญญาที่มีเป้าหมาย

วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์ (2549 : 65-67) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของความคาดหวังว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ความคาดหวัง ซึ่งเกิดจากการสื่อสารถึงกันเองของลูกค้าย เช่น คำแนะนำจากเพื่อน การพูดถึงของบุคคลรอบข้างหลังจากได้ไปใช้บริการโดยการสื่อสารหรือคำพูดที่เกิดขึ้นนั้นอาจเป็นไปได้หรือไม่ก็ได้

กล่าวโดยสรุป เป้าหมายของความคาดหวังมีดังนี้ 1) มีความรู้สึกผูกพันตนเองยืนหยัดที่จะกระทำจนบรรลุผลสำเร็จ 2) เป้าหมายที่มีความยากจะจงใจให้คนทำงานได้ดีกว่าเป้าหมายง่าย 3) เป้าหมายที่มีเจาะจงจงใจให้ทำมากกว่าเป้าหมายที่ไม่ชัดเจน และ 4) ต้องผูกพันถึงจงใจไว้กับเป้าหมาย

3. องค์ประกอบของความคาดหวัง

วิกเตอร์ วรูม (Victor H. Vroom, 1986 ; อ้างถึงในรักชนก โสภพิศ, 2546 : 68-69) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความคาดหวังมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. **Valvance** หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ของการกระทำที่เกิดจากการทำงานระดับความพอใจที่บุคคลคาดหวังจะมาจากทำให้คุณค่าต่อการทำงานถ้าเป็นงานที่มีคุณค่าสูง ก็จะมีค่าความพึงพอใจสูงมากตามด้วย

2. **Instrumentality** หมายถึง สื่อ เครื่อง อุปกรณ์ วิธีทางที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ

3. **Expectancy** หมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ บุคคลหรืออินทรีย์มีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ทุกชีวิตพยายามดิ้นรนแสวงหาหน้อยที่สุดก็คือความต้องการ อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค เมื่อชีวิตเหล่านั้นได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วก็มีความต้องการระดับสูงขึ้น ไปเรื่อย ๆ จากความต้องการหลายสิ่งหลายอย่างนี้เองทำให้เกิดความพยายามกระทำดำเนินการด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดด้วยสื่อหรือเครื่องมือ

อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุความพอใจเพื่อให้ได้รับผลของการดำเนินการตามที่ได้แสดง ความพยายามนั่นเอง เรียกว่าความคาดหวัง

สรุป องค์ประกอบความคาดหวัง คือแรงจูงใจที่เกิดจากบุคคลที่มีความ ต้องการหลายอย่างและเชื่อว่าถ้าดำเนินการวิธีนี้จะได้รับผลตอบแทนเช่นนั้น เมื่อเชื่อแล้วก็ ตัดสินใจกระทำ ส่วนผลที่ได้รับเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งอาจจะทำให้เกิดความพอใจหรือไม่พอใจก็ได้ แต่มีแรงจูงใจให้ทำงานตามความเชื่อจะเป็นอย่างไรที่คาดหวังไว้

4. ลักษณะของความคาดหวัง

วิกเตอร์ วรูม (Victor H. Vroom, 1986 ; อ้างถึงใน รักชนก โสภพิศ, 2546 : 102-103) กล่าวถึงความคาดหวังสามารรถ คือกับสิ่งที่ทำได้จริง (expectancy and Availability) ความคาดหวัง กับสิ่งที่ทำได้ มีอิทธิพลต่อความต้องการ กล่าวคือ เป็นตัว บันดาลให้ความต้องการมีความรุนแรงมากหรือน้อย

1. ความคาดหวัง (Expectancy) ความคาดหวังที่น่าจะเป็นไปได้ต่อความ ต้องการภายใต้อิทธิพลหรือผลรวมของประสบการณ์ในอดีต เช่น จากพ่อแม่ ครู เพื่อน การ อ่านสื่อต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น ครูท่านหนึ่งมีความคาดหวังและพลังความต้องการ สูงในอันที่จะเป็นครูดีเด่นของอำเภอ แต่ถูกเสียดสี ถูกผู้ใหญ่บางคนกลั่นแกล้งถ้าไม่มากนัก ความคาดหวังอาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงบ้าง ก็ไม่ถึงกับเกิดความท้อถอยแต่ถ้าถูกขัดขวาง หนักเข้า จะทำให้แรงจูงใจไม่มีพลังเหลืออยู่เลย ถ้าประสบการณ์ที่ไม่ประสบความสำเร็จมี ปริมาณที่สูงถึงจุด เขาก็จะเลิกล้มความพยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2. สิ่งที่ได้จริง (Availability) สิ่งที่ได้จริงเป็นตัวกำหนดความสำเร็จ จุดมุ่งหมายที่ความสามารถจะขึ้นไปถึงได้ของความ ต้องการ เช่น ถ้ามีแสงสว่างที่จะอ่าน หนังสือให้จบเล่ม แต่บังเอิญไฟดับไม่มีแสงสว่าง จึงมีความคับข้องใจจึงต้องเข้านอนแทนการ อ่านหนังสือจะเป็นไปได้ว่า สิ่งที่จะทำได้จริงนั้น เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมสิ่งใหม่ ถ้าไม่ สร้างความพอใจเพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมายได้ ความไม่สบายใจกังวลมีอยู่และในที่สุดก็เลิกล้มความ ตั้งใจ

สรุป จากความคิดเห็นของผู้ศึกษาเมื่อความคาดหวังไม่สมหวัง ถึงแม้จะมี แรงจูงใจก็ตามย่อมจะมีบ้าง บางครั้งไม่ประสบผลสำเร็จ หรือไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้ เพราะมีอุปสรรคบางประการซึ่งอาจจะคาดไม่ถึง เมื่อพบกับความไม่สำเร็จ บุคคลย่อมจะ แสดงออก 2 ลักษณะ คือ

1. เกิดความย่อท้อ ท้อแท้ เบื่อหน่ายไม่กล้าทำอีกหรือหลบหนีไม่ยอมทำอีกเลย

2. พยายามหาทางศึกษาข้อบกพร่องเพื่อแก้ไขแล้วพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อทำให้งานนั้นสำเร็จให้จงได้

ความคาดหวังสำเร็จในการทำงาน ทำให้บุคคลมีความมั่นใจในการทำงานของตนมากยิ่งขึ้น ถ้าเขาคาดหวังว่าสิ่งที่เขาจะทำนั้นประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน เขาก็จะตั้งใจทำงานให้ดียิ่งขึ้น มีกำลังในที่ปฏิบัติงานนั้น เปรอร์เซ็นต์ของความสำเร็จจะมีมากสมกับ ความคาดหวัง

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

5.1 ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)

ทฤษฎีของวิกเตอร์ วรูม (Victor Vroom, 1986 ; อ้างถึงใน สร้อยตระกูล อรรถมานะ, 2546 : 112) ซึ่งเสนอเมื่อปี ค.ศ. 1964 นี้เป็นทฤษฎีที่มีรากเหง้ามาจากแนวความคิดเกี่ยวกับประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องของความคิด ความเชื่อ ซึ่งนักจิตวิทยา เคอร์ท เลวิน (Kurt Levin, 1984) และเอ็ดเวิร์ด โทลแมน (Edward Tolman, 1987) ได้เสนอไว้ และมีความคิดพื้นฐานที่ว่ามนุษย์นั้นยึดเหตุผลทางเศรษฐกิจ เป็นการอธิบายพฤติกรรมในเรื่องของเป้าหมายของบุคคล การเลือก และความคาดหวังเกี่ยวกับการประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าบุคคลจะต้องรู้ว่าตัวเองต้องการได้รับสิ่งใดจากการปฏิบัติงาน

แรงจูงใจที่เกิดจากบุคคลมีความต้องการหลายอย่างและเชื่อว่าถ้าดำเนินการวิธีนี้แล้วจะได้ผลตอบแทนเช่นนั้นเมื่อเชื่อแล้วตัดสินใจกรทำ ผลที่ได้รับนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งจะเกิดความพอใจหรือไม่พอใจได้ แต่ก็มีแรงจูงใจให้ทำตามความเชื่อว่าจะเป็นอย่างที่คาดหวังไว้ (สาริต สื่อประเสริฐสุข, 2546 : 8)

แรงจูงใจ เป็นผลจากค่านิยมที่บุคคลหนึ่งเชื่อว่า ถ้ากระทำอย่างนี้แล้วจะได้ผลประการใดตามมา สามารถคาดหวังได้เลย และผลที่ได้นั้นก็ตอบสนองความต้องการของอินทรีย์ในระดับหนึ่งอิทธิพลของความคาดหวังที่มีต่อความสำเร็จในการทำงาน ความคาดหวังว่าจะสำเร็จในการทำงาน ความคาดหวังว่าจะสำเร็จในการทำงาน นั้นจะต้องบังเกิดขึ้นมากับบุคคลทุกคนเพราะถ้าหากไม่มีความคาดหวังแล้วก็จะท้อถอย ไม่กล้าลงมือ ทำงาน สังเกตเห็นว่า คนที่ถูกบังคับให้ทำงานจะทำงานเฉื่อยชา หมกความพยายาม จึงยอมรับและ

เชื่อว่า ความคาดหวัง เป็นสิ่งที่จำเป็นมากต่อความสำเร็จในการทำงาน เพราะไม่ว่าการทำงานอย่างไรก็ตามผู้ทำงานมีความคาดหวังมาก ก็ย่อมมีกำลังใจ ตั้งใจทำงาน โอกาสที่จะสำเร็จในการทำงานนั้นย่อมมีมากด้วย ตรงกันข้ามถ้าคนใดทำงานด้วยความหวังน้อย คนนั้นจะมีความตั้งใจในการทำงานน้อย แนวโน้มที่จะสำเร็จก็จะน้อยตามไปด้วย (รักษนก โสภาศิต, 2546 : 68-69)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีความคาดหวัง คือ การจูงใจจากบุคคลที่มีความต้องการหลายอย่าง และเชื่อว่าถ้าดำเนินการวิธีนี้จะได้รับผลตอบแทน เช่น เมื่อเชื่อแล้วก็จะตัดสินใจทำส่วนผลที่ได้รับนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความพอใจหรือไม่พอใจก็ได้ แต่มีแรงจูงใจให้ทำงานตามความเชื่อว่าจะเป็นอย่างทีคาดหวังไว้

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล คันธารราษฎร์

จากรายงานแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์แผนสามปี พ.ศ. 2553-2555 (2555 : 9-10) ขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ได้กำหนดนโยบายแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดังนี้

1. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เป้าหมายเพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุง โครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคมนาคมขนส่ง ด้านระบบไฟฟ้า ด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ด้านระบบระบายน้ำ และด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนทางเท้า สะพาน ฝาย จราจรบอกเส้นทาง และสัญญาณไฟจราจร 2) การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่าง การขยายเขตการใช้ไฟฟ้า และการติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ 3) การก่อสร้างปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปา การก่อสร้างฝายกั้นน้ำ การขยายเขตการใช้น้ำประปา การซ่อมแซมท่อส่งน้ำประปา และการขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการกักเก็บน้ำ 4) การก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ การซ่อมแซมท่อระบายน้ำ การก่อสร้าง ซ่อมแซมรางระบายน้ำ การขุดลอกคูคลอง เพื่อการระบายน้ำ และ5) การซื้อที่ดินเพื่อการก่อสร้างอาคารสาธารณะต่าง ๆ หรือการพัฒนาปรับปรุงที่ดินเพื่อการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์สวนสาธารณะ ลานกีฬา และศาลาประชาคม

2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม มุ่งพัฒนาและส่งเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ 1) การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น 2) การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา และ 3) การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและการนันทนาการ

3. การพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชน มุ่งส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับรู้ แสดงความคิดเห็นหรือทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอันจะเป็นการสร้างความสำนึกให้ประชาชน ได้ตระหนักว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรของประชาชน และให้ความสนับสนุนในการดำเนินงานขององค์กรอย่างพร้อมเพรียงกัน มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ 1) จัดฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้ให้แก่แกนนำของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนในทุกด้าน 2) วางแนวทางการบริหารงานชุมชนย่อยให้เป็นลักษณะการพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งโดยขอความสนับสนุนจากหน่วยงานราชการน้อยที่สุด และ 3) เพื่อปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เน้นในการกระตุ้นชุมชนให้เกิดการคิดเป็น ทำเป็นเพื่อพัฒนาชุมชนของตนให้เข้มแข็ง

4. การพัฒนาระบบการบริการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อันพึงปรารถนาร่วมกันของประชาชน เพื่อให้ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีสุขภาพอันสมบูรณ์และมีความปลอดภัยจากโรคระบาดอันจะคุกคามประชาชนมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) จัดให้บริการด้านสุขภาพอนามัย โดยเน้นการส่งเสริมป้องกันมากกว่าการรักษาพยาบาล 2) ส่งเสริมการพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมและโภชนาการ และ 3) รณรงค์ป้องกันให้ประชาชนตระหนักถึงโรคติดต่อร้ายแรง อย่างต่อเนื่องและแนะนำแนวทางการป้องกันส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาพอนามัยของชุมชน

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเกิดจากความเดือดร้อนและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งแนวคิดใดก็ตามหากต้องการความสำเร็จในการพัฒนาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือนโยบายที่วางไว้หน่วยงานของรัฐจะต้องอาศัยการร่วมมือจากประชาชนที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตของตนเองต่อไป

แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาชุมชน

1. ความหมายของการพัฒนา

นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้หลายลักษณะดังนี้

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2546 : 6) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีเป้าหมายแน่นอน ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มนุษย์เป็นผู้ก่อขึ้น โดยกำหนดทิศทางของการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน

วิไล ตั้งจิตสมคิด (2546 : 1) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ว่า เป็นความเจริญก้าวหน้าที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่ปรารถนาน้อยให้เป็นที่ปรารถนามากให้ เป็นไปในแนวทางที่ดีกว่าเดิม

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2547 : 7) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ว่า การพัฒนา หมายถึง ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม โครงสร้าง กระบวนการและพฤติกรรมของระบบปัจเจกบุคคลทั้งทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม เพื่อสนองตอบต่อข้อเรียกร้องและความต้องการของมวลมนุษย์ในแง่ของความต้องการขั้นพื้นฐาน

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทุกอย่างในสังคมให้ เป็นไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีระบบ จากระดับหนึ่งไปสู่ระดับหนึ่ง อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป้าหมายของการพัฒนานั้นเพื่อให้สังคมได้บรรลุความมุ่งหมาย และเป็นสังคมที่ปรารถนา โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นต้องเป็นไปอย่างถูกวิธีเป็นกระบวนการ มีหลักเกณฑ์ และที่สำคัญที่สุดการเปลี่ยนแปลงที่ดีควรเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลในสังคมก่อน

โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ และสมชาย กรุสวสมบัติ (2547 : 227) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุมชนว่า หมายถึง การดำเนินการโดยวิธีการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้นในชุมชน เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาความขาดแคลน ด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน รวมถึงการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้กับประชาชนให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเองให้ได้มากที่สุด

ถัฐพล ชันธิไชย (2548 : 21) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุมชนว่า หมายถึง การปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน และการทำให้กระบวนการพัฒนานั้นเป็นกระบวนการที่สามารถดำเนินการต่อไป

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2548 : 746) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุมชนว่า หมายถึง การพัฒนาในทุก ๆ ด้าน (Total rural development) ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ ความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงของชุมชน

จากทัศนะของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาชุมชน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงชุมชน โดยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และมีทิศทางที่แน่นอน เพื่อที่จะ ปรับปรุงแก้ไขสภาพความเป็นอยู่ในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะสภาพด้าน โครงสร้างพื้นฐานที่ จำเป็นกับความเป็นอยู่ เพื่อให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดีขึ้น และมี คุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์

3. หลักการพัฒนาชุมชน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2546 : 21) ได้กล่าวถึงหลักการพัฒนาชุมชน สรุปได้ ว่าหลักการพัฒนาชุมชนมี 21 ประการ ดังนี้ 1) ทำการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับสภาพ ของชุมชน 2) ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา 3) การทำงานต้องเป็นแบบค่อย เป็นค่อยไป 4) ให้ความสำคัญกับความสนใจและความต้องการของประชาชน 5) ใช้วิธี ดำเนินงานที่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย 6) การดำเนินงานต้องยืดหยุ่นได้ 7) ทำการ พัฒนาให้มีความสอดคล้องกับวัฒนธรรม 8) ทำงานพัฒนาร่วมกับผู้นำท้องถิ่น 9) ทำงาน ร่วมกับองค์กรหรือสถาบันที่มีอยู่ในท้องถิ่น 10) ใช้เจ้าหน้าที่วิชาการเฉพาะสาขา 11) ทำงาน กันทุกคนในครอบครัว 12) การดำเนินการควรกว้างขวางสอดคล้องกับความต้องการของ ประชาชน 13) ทำการพัฒนากับชนทุกชั้นของสังคม 14) การพัฒนาต้องมีความสอดคล้องกับ นโยบายชาติ 15) ต้องทำงานโดยเข้าถึงประชาชน 16) ทำงานพัฒนาความต้องการที่แท้จริง ของประชาชน 17) กิจกรรมที่พัฒนาควรเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก 18) ทำงานพัฒนา โดยผ่านกลุ่ม 19) ประสานงานกับหน่วยงานหรือองค์กรทั้งในชุมชนและนอกชุมชน 20) มี การประเมินผลตลอดเวลา และ 21) การพัฒนาชุมชนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2546 : 235) ได้นำเสนอหลักการพัฒนาเอาไว้ สรุปได้ ดังนี้ 1) การพัฒนาต้องยึดหลักความต้องการพื้นฐานของคนเป็นหลัก 2) การพัฒนาต้องริเริ่ม และดำเนินการโดยประชาชน 3) การพัฒนาร่วมกับชาวบ้าน ต้องใช้หลักการส่งเสริมให้ ชาวบ้านได้พึ่งพาตนเองและมีส่วนร่วมในการทำงานทุกขั้นตอน 4) โครงการและกิจกรรมต้อง มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และ 5) การพัฒนาต้องส่งผลไปยังการปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานของคนในชุมชน

สนธยา พลศรี (2547 : 23-24) ได้เสนอหลักการดำเนินงานพัฒนาชุมชนสรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินโครงการงานพัฒนาชุมชนนั้น จะต้องสอดคล้องกับความต้องการอันแท้จริงของประชาชนและเริ่มจากโครงการง่าย ๆ ก่อนสามารถปฏิบัติและเกิดผลที่สำเร็จ
2. โครงการพัฒนาชุมชนนั้น จะต้องเป็นโครงการเอนกประสงค์ คือ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาของชุมชน หรือปรับปรุงความสุขความเจริญได้ในหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กัน
3. การพัฒนาชุมชนนั้นจะต้องเริ่มดำเนินการเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนไปพร้อม ๆ กับการดำเนินการตามโครงการ
4. ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในโครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างพลังชุมชน และจัดรูปหน่วยงานปกครอง หน่วยงานบริหารของประชาชนขึ้น
5. เพิ่มและพัฒนาคุณลักษณะของผู้ผู้นำในท้องถิ่นขึ้นตามลักษณะของกิจกรรมและความจำเป็นของชุมชน
6. ยอมรับและเปิดโอกาสให้สตรี เยาวชน ได้มีบทบาทร่วมในโครงการพัฒนาชุมชน
7. รัฐจะต้องจัดบริการไว้ให้พร้อมเพื่อคอยเสริมงานของประชาชน เป็นหลักประกันในประสิทธิภาพความสำเร็จของงาน
8. การวางแผนงานเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพรวมทั้งการจัดการบริหารงานให้มีความคล่องตัวและนานาชาติได้เข้ามามีส่วนร่วม
9. การดำเนินงานพัฒนาชุมชนควรสนับสนุนให้องค์การเอกชน องค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติได้เข้ามามีส่วนร่วม
10. ในการวางแผนเพื่อการพัฒนาชุมชนนั้น ต้องวางแผนการดำเนินงานให้เกิดความเจริญพร้อม ๆ กันไปทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

4. ลักษณะการพัฒนาชุมชน

สนธยา พลศรี (2547 : 26-27) ได้กล่าวถึงการพัฒนาชุมชนเป็นการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ซึ่งอยู่ในรูปของการบำบัดทุกข์ บำรุง

สุข และยังสามารถทำให้คนในสังคมมีความสุขได้ ดังนั้นในการพัฒนาชุมชนมีลักษณะที่สำคัญ คือ

1. การพัฒนาชุมชนนั้นเป็นกระบวนการ (Community Development as a Process) ตามแนวคิดนี้การดำเนินงานจะต้องต่อเนื่องกันจะขาดช่วงขาดตอนมิได้จะต้องกระทำเป็นกระบวนการ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านความคิดริเริ่มการตัดสินใจในการดำเนินงานพัฒนาชุมชน

2. การพัฒนาชุมชนเป็นกรรมวิธี (Community Development as a Method) เป็นแนวคิดการสร้างควมหวังหรือสร้างภาพพจน์ในการดำเนินงานแก่ประชาชนเพื่อเป็นการสร้างความสนใจและความร่วมมือในการดำเนินงานของประชาชน จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้ชัดเจน (Process and Objective) และยิ่งไปกว่านั้นจะต้องกำหนดวิธีเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งด้วย (Means to Ends) การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับนโยบาย

3. แนวคิดในลักษณะที่เป็นโครงการ (Community Development as a Program) ตามแนวคิดนี้จะต้องยึดหลักวิธีการและเนื้อหาสาระ (Method and Content) ซึ่งหมายความว่า การดำเนินงานพัฒนาชุมชนจะต้องไม่ละทิ้งกระบวนการความร่วมมือของประชาชนและการต่อเนื่องของกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

4. แนวคิดในลักษณะที่เป็นกระบวนการ (Community Development as a Movement) เป็นแนวคิดในการนำเอาวิธีการพัฒนาชุมชนเข้าไปใช้ดำเนินกิจกรรมบางอย่างภายใต้สถานการณ์ที่ประชาชนบังเกิดความเฉื่อยชา ที่สำคัญที่สุดก็คือต้องมีการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรม

5. แนวคิดในการพัฒนาชุมชน

สนธยา พลศรี (2547 : 28-30) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการพัฒนาชุมชนโดยสรุปได้ดังนี้ คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญมากที่สุดของชุมชน ปรัชญาของการพัฒนาชุมชนเชื่อมั่นในพลังความสามารถของคน การดำรงอยู่ หรือการล่มสลายของชุมชน การพัฒนาหรือเสื่อมถอยของชุมชน ขึ้นอยู่กับคนในชุมชนเป็นสำคัญ การพัฒนาชุมชนจึงต้องให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา คือ พัฒนาค้นให้มีขีดความสามารถในการพัฒนาชุมชนของตนเอง ในระดับหนึ่ง การมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาชุมชนเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในทุก ๆ ขั้นตอน ทั้งร่วมคิด ร่วม

วางแผนร่วมปฏิบัติงานร่วมประเมินและร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าการพัฒนาชุมชนเป็นของประชาชนโดยประชาชน เพื่อประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นแนวความคิดที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาชุมชน

1. การช่วยเหลือตัวเองของชุมชน จากศักยภาพและพลังความสามารถของชุมชน การพัฒนาชุมชนเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถของประชาชนและชุมชนให้สามารถที่จะพัฒนาได้ด้วยตนเอง การขอความช่วยเหลือจากภายนอกชุมชน ต้องเป็นสิ่งที่เกินขีดความสามารถของชุมชนเท่านั้น เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ คีลธรรม และสุขภาพ

2. การใช้ทรัพยากรในชุมชนเพื่อนำมาพัฒนาชุมชนใดผลประโยชน์ย่อมเกิดขึ้นแก่ชุมชนนั้น ดังนั้นนอกจากการพัฒนาด้านการช่วยตนเองของคนในชุมชน ต้องใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาที่มีอยู่ในชุมชน ไม่หวังพึ่งพาจากภายนอกชุมชนเพราะชุมชนอื่น ๆ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องให้ทรัพยากรเพื่อพัฒนาชุมชนของตนเองเช่นเดียวกันในเรื่องของการใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาชุมชนนี้ ส่วนหนึ่งรัฐบาลจะให้การสนับสนุนแต่้มักจะเป็น โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้ทรัพยากรมากเป็นแผนและโครงการที่รัฐดำเนินการผ่านหน่วยงานราชการ ไม่ใช่เป็นแผนและโครงการพัฒนาของประชาชนในชุมชน

3. การริเริ่มของประชาชน การพัฒนาชุมชนต้องเกิดจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชน โดยประชาชนเป็นผู้ริเริ่มในการจัดทำโครงการ ไม่ใช่ถูกกำหนดโดยบุคคลหรือหน่วยงานนอกชุมชน การดำเนินงานพัฒนาในขั้นตอนต่าง ๆ ต้องให้ประชาชนในชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบ หน่วยงานอื่น ๆ ควรเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนส่งเสริมเท่านั้น แนวความคิดดังกล่าวนี้ จะเกิดขึ้นได้โดยวิธีการให้การศึกษาแก่ชุมชนจนมีความรู้ความสามารถในระดับที่เรียกว่า คิดเป็น ทำเป็น จนมีความสามารถที่จะค้นหาปัญหา วิธีการแก้ไขปัญหา และดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

3. ขีดความสามารถของชุมชนและรัฐบาลมีขีดความสามารถจำกัด ทั้งบุคลากร งบประมาณ หรือทรัพยากร ระบบการบริหารและดำเนินงานพัฒนาไม่เพียงพอ ดังนั้น การจะดำเนินงานพัฒนาชุมชนใดชุมชนหนึ่งจะต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของชุมชนและผู้สนับสนุนคือรัฐบาล เพราะชุมชนที่มีความพร้อมมากก็พึ่งขีดความสามารถของตนเองมาก ชุมชนที่มีความพร้อมน้อย รัฐก็เข้าไปให้ความสนับสนุนมากขึ้น ขีดความสามารถของชุมชนและรัฐนี้จะต้องเป็นสัดส่วนและสอดคล้องซึ่งกันและกัน

4. การร่วมมือกันระหว่างรัฐกับประชาชน การพัฒนาชุมชนจะประสบความสำเร็จได้ต้องเกิดจากความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลและประชาชน ไม่ปล่อยให้ฝ่ายหนึ่งรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียวเพราะทั้งรัฐบาลและประชาชนในชุมชนต่างก็มีขีดความสามารถที่จำกัดไม่สามารถดำเนินงานพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพได้ การร่วมมือระหว่างรัฐบาลและประชาชนนี้ต้องตั้งอยู่ในแนวความคิดของการพัฒนาชุมชน และการสนับสนุนส่งเสริมของรัฐบาลอย่างเหมาะสม นอกจากการร่วมมือระหว่างรับกับประชาชนในชุมชน ยังสามารถขอการสนับสนุนจากภาคเอกชนและชุมชนภายนอกที่พร้อมจะให้การสนับสนุนได้อีก

5. การพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ การพัฒนาชุมชนต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กันหลาย ๆ ด้านจะมุ่งเพียงด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ เพราะกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนมีหลายกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ต้องสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อการประหยัดแรงงาน งบประมาณ และเวลาที่ใช้ การดำเนินงานพัฒนาชุมชนจึงต้องเกี่ยวข้องกับบุคคล หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ต้องใช้การประสานงานที่ดี จึงจะประสบความสำเร็จ

6. ความสมดุลในการพัฒนาชุมชน มีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการหลายด้าน ไม่ใช่เพียงกิจกรรมเดียว ต้องดำเนินการไปพร้อมกันทุกด้าน ไม่มุ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะเพราะทุกกิจกรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด จึงต้องคำนึงถึงความสมดุลในการพัฒนาด้วย เช่น ความสมดุลระหว่างการพัฒนากับสิ่งแวดล้อม ความสมดุลระหว่างระดับการศึกษา ด้านสภาพร่างกาย จิตใจ รวมถึงเพศและวัย

สรุปได้ว่า แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาชุมชนนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาการพัฒนาชุมชนที่ว่า การดำรงอยู่ การล่มสลายของชุมชน หรือการเสื่อมถอยของชุมชนขึ้นอยู่กับคนในชุมชนเป็นสำคัญ การพัฒนาชุมชนจึงต้องให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาคือ พัฒนาคนให้มีขีดความสามารถในการพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยให้ประชาชนเกิดความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานและร่วมรับผิดชอบในโครงการร่วมกัน ต้องทำให้การพัฒนาชุมชนเป็นแนวคิดในลักษณะของ ขบวนการ การเสริมต่อกิจกรรมเพื่อให้ชุมชนเกิดความเคยชินในกิจกรรมใหม่ ๆ และมีแนวทางสร้างกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อลดภาวะตั้งเครียดในชุมชนและทำให้ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

บทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่อย่อเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 โดยยกฐานะจากสภาตำบล ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

1. รูปแบบองค์การ

องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้น โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้าน ให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีมีเพียงสองหมู่บ้าน ให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสามคน

องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

2. การบริหาร

พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ. 2537 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546)กำหนดให้มี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง 1 คน และ มาตรา 85/3 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคนและอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

3. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546)

พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)

มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
2. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ

7. คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขต อบต. ตามมาตรา 68 ดังนี้

1. ให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

2. ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์

6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ

8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.

10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

12. การท่องเที่ยว

13. การผังเมือง

4. อำนาจหน้าที่ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ องค์กรการบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขูปโภค และการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณูปการ
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. คู่มือครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ

ผู้ด้อยโอกาส

ของท้องถิ่น

11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์

23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรง
มหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ

24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

25. การผังเมือง

26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร

27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ

28. การควบคุมอาคาร

29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและ
รักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

31. กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์

1. ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ (องค์การบริหารส่วน
ตำบลคันธารราษฎร์, 2555 : 1-2)

1.1 ประวัติความเป็นมา

ตำบลคันธารราษฎร์เดิมเป็นเมืองเก่ามาแต่โบราณชื่อเมืองกันทาง ต่อมาเมื่อ
เจ้าเมืองปกครองเป็นอิสระจึงเปลี่ยนชื่อเมืองใหม่ว่าเมืองคันธารราช ตามพงศาวดารกล่าวว่า
เมืองคันธารราชตั้งขึ้นเมื่อปีมะเส็ง จุลศักราช 147 (พ.ศ.1428) มีเจ้าผู้ครองเมืองผลัดเปลี่ยนสืบ
ต่อกันมาหลายยุคหลายสมัยจนถึงสมัยท้าวลินจงถูกท้าวลิ้นทองบุตรชายทรमानจนเสียชีวิตใน
ที่สุดเมืองคันธารราชก็ถึงกาลอวสาน

1.2 ที่ตั้ง ขนาด อาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ ตั้งอยู่บ้าน โนนเมือง เลขที่ 61 หมู่
ที่ 7 ตำบลคันธารราษฎร์ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม อยู่ห่างจากอำเภอกันทรวิชัย

ประมาณ 1.5 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดมหาสารคาม ประมาณ 14.5 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 10,638 ไร่ (15.52 ตารางกิโลเมตร)

1.2.1 ทิศเหนือ	ติดกับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกพระ
1.2.2 ทิศใต้	ติดกับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยาง
1.2.3 ทิศตะวันออก	ติดกับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลขามเฒ่าพัฒนา
1.2.4 ทิศตะวันตก	ติดกับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลขามเรียง

1.3 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ได้รับการยกฐานะจากสภา องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2546) แบ่งการปกครอง ออกเป็น 11 หมู่บ้าน ดังนี้

1.3.1 หมู่ที่ 1 บ้านคันธาร	หมู่ที่ 7 บ้านโนนเมือง
1.3.2 หมู่ที่ 2 บ้านสระ	หมู่ที่ 8 บ้านโคกค่อง
1.3.3 หมู่ที่ 3 บ้านหนองซอน	หมู่ที่ 9 บ้านคอนดู่
1.3.4 หมู่ที่ 4 บ้านส้มปล่อย	หมู่ที่ 10 บ้านโพนงาม
1.3.5 หมู่ที่ 5 บ้านโนน	หมู่ที่ 11 บ้านสระนคร
1.3.6 หมู่ที่ 6 บ้านคันธารพัฒนา	

1.4 ประชากร

ในปี พ.ศ. 2556 มีประชากรจำนวน 4,470 คน จำแนกเป็นชาย 2,216 คน หญิง 2,254 คน จำนวนครัวเรือน 1,154 ครัวเรือน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 เมษายน 2556)

2. ส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ (องค์การบริหารส่วน ตำบลคันธารราษฎร์, 2553 : คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ที่ 359/2553 ลง วันที่ 4 ตุลาคม 2553)

2.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ ราชการทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล และราชการที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกอง หรือส่วนราชการใดในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติ

ราชการของส่วนราชการในองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

- 2.1.1 งานบริหารทั่วไป
- 2.1.2 งานนโยบายและแผน
- 2.1.3 งานกฎหมายและคดี
- 2.1.4 งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 2.1.5 งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน
- 2.1.6 งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- 2.1.7 งานส่งเสริมการเกษตร

2.2 ส่วนการคลัง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน การจ่าย การรับ การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงิน และเอกสารทางการเงิน การตรวจสอบใบสำคัญฎีกาเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินบำเหน็จ บำนาญ เงินอื่น ๆ งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ ฐานะทางการเงิน การจัดสรรเงินต่าง ๆ การจัดทำบัญชีทุกประเภท ทะเบียนคุมเงินรายได้ และรายจ่ายต่าง ๆ การควบคุมการเบิกจ่าย งานทำงบทดลองประจำเดือน ประจำปี งานเกี่ยวกับการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย ประกอบด้วย

- 2.2.1 งานการเงิน
- 2.2.2 งานบัญชี
- 2.2.3 งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้
- 2.2.4 งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ

2.3 ส่วนโยธา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบ การจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรม การจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบและเขียนแบบ การตรวจสอบการก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงานก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานควบคุมงานก่อสร้าง งานแผน งานด้านวิศวกรรมเครื่องกล การรวบรวมประวัติ ติดตาม ควบคุม การปฏิบัติงานเครื่องจักรและยานพาหนะ งานเกี่ยวกับการเบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิง และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมายประกอบด้วย

- 2.3.1 งานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบก่อสร้าง
- 2.3.2 งบประมาณราคา

2.3.3 งานควบคุมงานก่อสร้าง

2.3.4 งานออกแบบควบคุมอาคารและผังเมือง

2.3.5 งานประสานสาธารณูปโภค

2.4 งานส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานทางการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาหลักสูตร การแนะแนว การวัดผลประเมินผล การพัฒนาตำราเรียน การวางแผนการศึกษา ของมาตรฐานสถานศึกษา การจัดบริการส่งเสริมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริมการวิจัย การวางโครงการ ดำรงไว้เกี่ยวกับข้อมูลสถิติการศึกษาเพื่อนำไปประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบาย แผนงาน และแนวทางปฏิบัติในการจัดการศึกษา การเผยแพร่การศึกษา และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย ประกอบด้วย

2.4.1 งานบริหารงานการศึกษา กิจการ โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.4.2 งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัชรินทร์ บรรดาศักดิ์ (2549 : 65) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง ร้อยละ 50.63 มีอายุ 31 – 50 ปี ร้อยละ 43.61 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 32.83 อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 28.07 และรายได้จากอาชีพหลักต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 28.32

2. ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับความคาดหวังมากทุกด้าน ค่าเฉลี่ย 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .62

3. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ และอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับประชาชนที่มีระดับการศึกษา และรายได้จากอาชีพหลักต่างกัน มีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

พินิต รัตนจันทร์ (2550 : 75) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา พบว่าความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับภูมิหลังของประชาชนพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ รายได้ หมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนเขตเทศบาลนครสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการประมวลผลข้อเสนอแนะพบว่าประชาชนมีความคาดหวัง 3 อันดับแรกได้แก่ มีรถบริการน้ำช่วยบริการน้ำเป็นจุดๆ เมื่อมีการซ่อมท่อประปา ให้มีไฟฟ้าส่องสว่างในซอยที่เปลี่ยวและให้มีการปรับสภาพถนนให้ดีขึ้นกว่านี้

กิริณา ศิริพรรณ (2553 : 86) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโก อำเภอกระบือ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศชายร้อยละ 64.3 มีอายุ 31-50 ปี ร้อยละ 40.71 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 35.07 อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 28.91

2. ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโก อำเภอกระบือ จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของประชาชนที่มีสถานภาพส่วนบุคคลต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ต่างกันมีความคาดหวังต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิทธิชัย กอสุระ (2553 : 79) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึงงาม อำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคาดหวังและความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึงงาม จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามเขตหมู่บ้าน ประชาชนมีความคาดหวังและความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการประปามากที่สุด 3 ด้าน แต่ทุกด้านก็อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ประชาชนยังมีข้อเสนอแนะต่อความคาดหวังและความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึงงาม จังหวัดร้อยเอ็ดในประเด็นหลักดังนี้คือ ควรให้ประชาชนในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มากขึ้น การ

ดำเนินงานควรให้ครอบคลุมพื้นที่ โดยเรียงลำดับจากความสำคัญของปัญหาในแต่ละพื้นที่ของหมู่บ้าน

สุภาวดี จันทะเสน (2553 : 67) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาอุดม อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-50 ปี และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา
2. ผลการศึกษา ระดับความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาอุดม อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าโดยรวมความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายได้พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

รัชชวาลย์ มัชฌิม (2553 : 78) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า

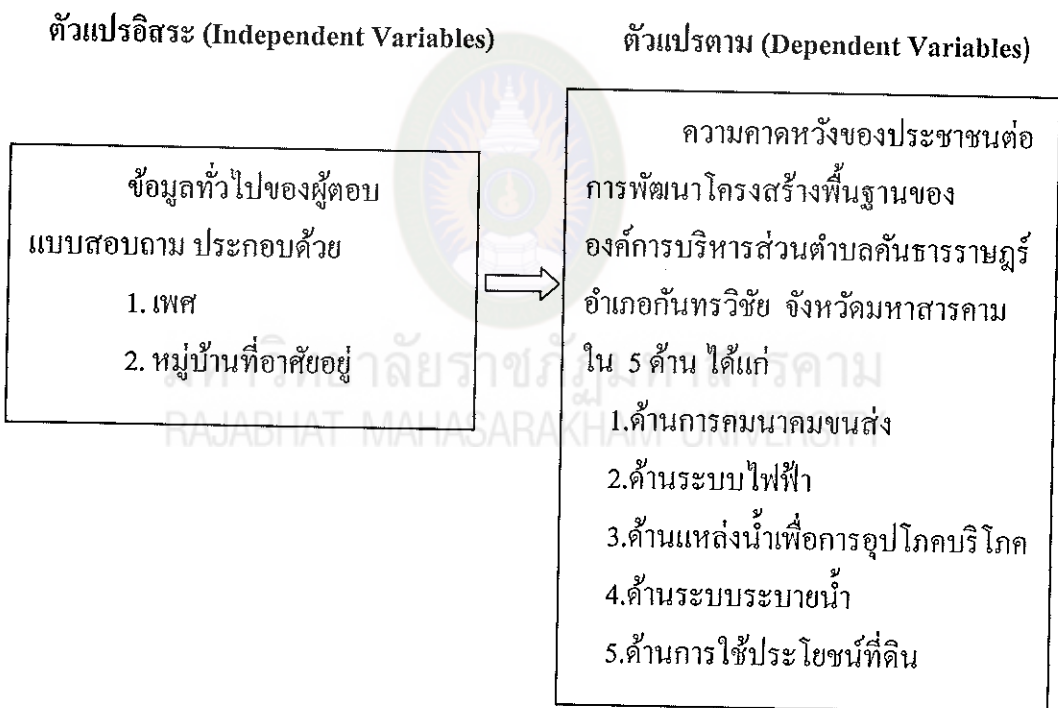
1. ระดับความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงขวัญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ระดับความคาดหวัง ด้านการคมนาคม เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมาคือด้านการประปา และด้านไฟฟ้าเป็นลำดับสุดท้าย
2. ความคาดหวังของประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงขวัญ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ไม่แตกต่างกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้นำเอกสารเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ทราบแหล่งข้อมูลที่น่าไปใช้ในการกำหนดหรือออกแบบระเบียบวิธีวิจัย กำหนดประชากรและขนาดประชากรที่ศึกษา และเห็นได้ว่าความคาดหวังในการปฏิบัติงาน พบว่า ระดับความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างเป็นสิ่งจำเป็นอย่างขั้วที่บ่งบอกได้ถึงการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพของหน่วยงานต่าง ๆ ดังงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการนำแนวความคิดต่าง ๆ ที่มีผู้วิจัยมาแล้วมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ อำเภอกันทรวิชัย จังหวัด

มหาสารคาม และนำประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการพัฒนาให้ตรงต่อความต้องการของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์ จำนวน 5 ด้าน (องค์การบริหารส่วนตำบลคันธารราษฎร์แผนสามปี พ.ศ.2553-2555, 2555 : 9-10) ได้แก่ ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านระบบไฟฟ้า ด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ด้านระบบระบายน้ำ และด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังกรอบแนวคิดการวิจัยต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย